

ახალი ლექსები

პირველად იყო სიტყვა, და სიტყვა იყო ღმერთთან და სიტყვა იყო ღმერთი

რეგისტრაციის ნომერი №57/1-180

№11 (73) თებერვალი, 2009 წელი

ფასი 30 თეთრი

საკრებულოს სხდომაზე

13 თებერვალს შედგა ცაგერის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს მორიგი სხდომა. სხდომაზე ესწრებოდნენ საკრებულოს წევრები, კომისიებისა და ფრაქციების საფინანსო სამსახურის ხელმძღვანელები. სხდომაზე განიხილეს ცაგერის მუნიციპალიტეტის 2009 წლის ბიუჯეტის დამტკიცებისა და „ცაგერის მუნიციპალიტეტის თვითმმართველობის ორგანოების საჯარო მოსამსახურეთა თანამდებობრივი სარგოების განსაზღვრის შესახებ“ ცაგერის მუნიციპალიტეტის 2008 წლის 18 მარტის № 185 დადგენილებაში ცვლილებების შეტანის შესახებ. ამით საკრებულოს სხდომაზე მუშაობა დაასრულა. ცაგერის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახური

სსენება დიდი დაუთისა

დავით აღმაშენებლის „იმპერიაში“ იმდენი ენა ჰყიდა, ზამთრის ცივ-თესლი იყო. მაგბამ საყრდენი სახელწოდებით ენა „ნიღბისითგან დაბრუნდნის“—იყო დაბრუნებული. დაბრუნებული ენა საბრუნებელში უნდა სდებოდა ყველა—დაბრუნებულს და აბა დაბრუნებულს. ეს პაციენტი იყო, საჭიროებდა, სინდისიც და მთავალბდაც. * * * ზაბი მეთმისა, წახდეს და დიდება დამტყვს, მუშანი უქმ იქმნეს, ყვავილეთნება დაქვრეს, სხვამან მიიღოს სიბრძნე, სხვასა მუდგენენ სპანი, მაშინ მუმიწყალს მსახურად ჩემს! დავით აღმაშენებელი

გიხაროდენ!

ღმერთს ამას ვუყვარებით, საერთო სურვილია ქართული შენი იმედი არ მოაკლოს, ილია. კურთხეული მამული ტანზე გამოვლილია, ერის სხნად და იმედად შენ იცოცხლე, ილია. როცა ქვეყნის ერთობის ბურჯი გამოვლილია, შევლას შენგან მოვლდით, პატრიარქო ილია. სად არ მიდის ქართული, ქვეყანა დაცლილია. მამულს თავის შვილები დაუბრუნე, ილია. ქვეყნის კეთილდღეობა შენთვის სულზე ტკბილია. როდის უნდა გვეშველოს, პატრიარქო ილია. მომავალზე ოცნებით ქართული დადლილია, უნდა თვალთ იხილოს ცხოვრების იდილია. ვაგლას, ოსიც, აფხაზიც ზურგის მორჩილია, ღმერთი რატომ უწერებათ, პატრიარქო ილია. მძას ვერაფერს ვაგონებთ, აზრი გაუფილია, მოუვასის სიყვარული შენ მოაკლდე, ილია. რუსის მტრობით ქვეყანა ილიაგაწვეტილია, შენმა ლოცვა-კურთხევამ უნდა გვეხსნას, ილია. მშობლიური მიწიდან ქართული აურილია, დაბრუნების იმედი შენ მომადლე, ილია. როცა მტერი მსაკვარი, მსხვილამოწმადილია, ამქვეყნიურ სამოთხეს შენ ვევა, ილია. ჩვენ რომ იმედს არ ვკარგავთ, თქვენი დიდი წყალობა, ქვეყნის ერთიანობა მოგვულოცოს, ილია. გიხაროდენ, ღმერთი ქვეყნის დიდძალი შევლი, შენ გიცოცხლე, უფალო, პატრიარქო ილია!

მზა ქვეყნებისა

„თუ გონების სიცოცხლე არის ცოდნით განათლება, ეს განათლება კი იმდენად ღვთის სიყვარულით, მამნ სწორად ნათქვამი, რომ არაფერი არ არსებობს ღმერთის სიყვარულზე მაღალი“—გვმოძღვრებს წმინდა მაქსიმე აღმსარებელი. ქრისტიანულ სამყაროს მრავალი წმინდანი ჰყავს, რომელთა ცხოვრება და მოღვაწეობა მაგალითია ყოველი ქრისტიანის მორწმუნე ადამიანისთვის. ასეთი გასლათი წმინდა მაქსიმე აღმსარებელი, რომელმაც არაერთი ტანჯვა დაიბრუნა უფლისათვის, რადგან „უტარია კაცი, რომელიც არ მისდევს უღმრთოთა, რჩევას და ცოდვითა გზას არ ადგას“. ჩვენი პატარა კუთხე, ლეჩხუმი, ღვთიერებისათვის, მადლიანი, რადგან სწორედ აქ მურის კლდეკარში წმინდანის ძეგლსაა. ღირსი მამის, მაქსიმე აღმსარებლის ხსენების დღეს წელიწადში ორჯერ აღნიშნავენ ქრისტიანები 3 თებერვალსა და 26 აგვისტოს. კიდევ ერთხელ იხილა ლეჩხუმი წმინდა მაქსიმე. უამრავი სტუმარი ეწვია წმინდანის საფლავს სალოცავად და სულის მოსად. საზეიმო წირვა ცაგერისა და ლენტეხის ეპისკოპოსმა მეუფე სტეფანემ ღვთისმშობლის მიძინების ტაძარში აღავლინა ბერ-სამწყლის წინამძღვართან ერთად. განსაკუთრებული მადლი ტრიანტედა იმ დღეს ტაძარში, წირვის აღსრულების შემდეგ ლოცვა-კურთხევით მრევლმა, ლიტანიებით, მურის სეობაში, ღირსი მამის საფლავზე აგებული პატარა ტაძარში გადაინაცვლა. სადაც მცირე პარაკლისი იქნა აღვლენილი. საზეიმო დღე ტრაპეზით დასრულდა. ყველა მადლით მოსილი გახლდათ. წმინდა მაქსიმე გვეფარავდეს თითოეულ ჩვენგანს. **პაპილიანი**

მოკიმი შეხვედრა მხარის მუხარანსოვთან

2009 წლის 23 იანვარს ცაგერის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს სხდომაზე დარბაზში მორიგი შეხვედრა შედგა მხარის გუბერნატორთან ბატონ დავით გაგოშიძესთან. შეხვედრას ცაგერის მუნიციპალიტეტის საკრებულოსა და გამგეობის ხელმძღვანელები პირებთან ერთად, ესწრებოდნენ სოფლის რწმუნებულები, საკრებულოს დეპუტატები, სამსახურების ხელმძღვანელები. შეხვედრაში მონაწილეობას იღებდნენ ასევე გუბერნატორის მოადგილე ბატონ ამირან გარდაფხაძე და სამხარეო ადმინისტრაციის წარმომადგენელი ალექსი გოცირიძე. შეხვედრაზე მოინახინეს ცაგერის მუნიციპალიტეტის გამგეობის ბატონ ზეიად მინდაძის, საკრებულოს თავმჯდომარის ომარ ჭაბუკიანის ინფორმაციები ზამთრის პერიოდში მოსახლეობისათვის გაწეული მუშაობის შესახებ, მუნიციპალიტეტში ჩატარებული და დაუთავრებული, შემდგომში განსახორციელებელი სამუშაოებისა და ბიუჯეტის გამჭვირვალობის თაობაზე. ინფორმაციებით გამოვიდნენ და პრობლემების შესახებ ისაუბრეს—გ. ჩარკიანმა (წიფერჩი), ბ. სილაგაძე (ჩხუტელი), თ. ბურჯაღლიანი (ალბანის), გ. ლეთოლიანი (ქე. ცაგერის, ჟორა შეკიშვილი (უსახელი), ო. მიქაძე (ალვის) რწმუნებულებმა, მაია ბაბლუანი (პოლიკლინიკა), მ. თოთაძე (რასაგადმყოფოს) დირექტორებმა, საფინანსო სამსახურის ხელმძღვანელმა კ. ცხედიანი და სხვა. შეხვედრის ბოლოს რაჭა-ლეჩხუმი-ქვემო სვანეთის რწმუნებულმა ბატონმა დავით გაგოშიძემ, ვრცლად ისაუბრა გასული, 2008 წლის შედეგებზე, ზამთრის სიძნელეებზე და მომავალში განსახორციელებელ მთავრობის პროგრამებზე რაჭა-ლეჩხუმი-ქვემო სვანეთის მხარეში, აღნიშნა, რომ მკვეთრად იზრდება სოფლის რწმუნებულების ავტორიტეტი და უფლებამოსილებანი, თითოეულ თემს მიეცემა გარკვეული თანხა, რომელსაც განკარგავს საჭიროების მიხედვით და თემის მოსახლეობის სურვილით, რაც კიდევ უფრო გააუმჯობესებს სოციალურ მდგომარეობას და სოფლების ინფრასტრუქტურას. ბატონმა დავით გაგოშიძემ, ვრცლად ისაუბრა გასული, 2008 წლის შედეგებზე, ზამთრის სიძნელეებზე და მომავალში განსახორციელებელ მთავრობის პროგრამებზე რაჭა-ლეჩხუმი-ქვემო სვანეთის მხარეში, აღნიშნა, რომ მკვეთრად იზრდება სოფლის რწმუნებულების ავტორიტეტი და უფლებამოსილებანი, თითოეულ თემს მიეცემა გარკვეული თანხა, რომელსაც განკარგავს საჭიროების მიხედვით და თემის მოსახლეობის სურვილით, რაც კიდევ უფრო გააუმჯობესებს სოციალურ მდგომარეობას და სოფლების ინფრასტრუქტურას.

პირველი პატივად!

დღითიდღე ძალას იკრებს 2009 წელი. ვისურვოთ მშვიდობიანი ყოველიყოფის იგი, მხნეობას, ჯანმრთელობას, ყოველივე საუკეთესოს გისურვებთ. ღმერთმა გაგაძლიეროთ თქვენ და გააძლიეროს სრულიად საქართველო. „ახალი ლეჩხუმი“ სამართალმემკვიდრეა იმ რაიონული გაზეთის, რომელიც 1933 წლიდან გამოდიოდა ლეჩხუმიში სხვადასხვა სახელწოდებით. მშვენიერად გვესმის რა ჩვენი პასუხისმგებლობა მკითხველის წინაშე. ვცდილობთ გაზეთი იყოს მოვლენების შუაგულში, ქმნიდეს ლეჩხუმის ისტორიას, იყოს მისი ჭეშმარიტი მეგობარი. მართალი, ობიექტური სიტყვა მოვიტანოთ თქვენამდე. ჩვენც დავთქვენს ინტერესებს, სატყუარს, ლხინსა და ჭირს. გაზეთში ფიგურირებს არა ერთი აქტუალური თემა და რუბრიკა, რომელიც დადებითად მიიღოს მკითხველმა. 2008 წელმა ერთგვარად შეცვალა ჩვენი მუშაობის ჩვეულებრივი რიტმი. არა ერთი მასალა დაიბეჭდა ომის თემაზე, ჯარისკაცებზე, მიმდინარე მოვლენებზე. და ეს ყველაფერი თქვენი თანადგომის, მხარდაჭერისა და ერთგულების შედეგია. მადლობა იმისათვის, რომ ასე ინტერესით ელოდებით ჩვენი გაზეთის თითოეულ ნომერს, მადლობა იმისათვის, რომ გვეხმიანებით და გვწერთ იმაზე, რაც ასე გაღელვებთ, პრობლემურია, გამოსასწორებელია, მიუღებელია. მადლობა, რომ გვეხმიანებით და ჩვენი იმედი გაქვთ.

მადლობა მუნიციპალიტეტის ხელმძღვანელობას, რომელსაც კარგად ესმის რაიონული გაზეთის როლი და მნიშვნელობა და მიუხედავად დღევანდელი სოციალური ფონისა, სინდისით, ყველაფერს აკეთებს, რომ გაზეთი რეგულარულად გამოდიოდეს, ემსახურებოდეს საზოგადოების ინტერესებს, მადლობა მათ ფინანსური დახმარებისათვის, მორალური მხარდაჭერისათვის. 2009 წელს ჩვენი გაზეთი გვესახება უფრო ქმედითი, ოპერატიული, მიზანმიმართული. შევეცდებით კიდევ უფრო მჭიდრო კონტაქტი დავამყაროთ მკითხველთან, შტატგარეშე ავტორებთან, მეტი ვწეროთ სოფელზე, მის პრობლემებზე, ჩვენს საინტერესო ადამიანებზე, ლეჩხუმის წარსულზე. ისტორიაზე, მიგრაციის თემაზე, ახალგაზრდების დასაქმებაზე. პროფესიონალებზე, გაზეთი ფერცლებზე გამოჩნდება არა ერთი ახალი რუბრიკა და თემა, წარმოჩნდება არა ერთი ტაბუდადებული თემა. და ეს ყველაფერი მიღწეულ იქნება ისევ და ისევ თქვენი და ჩვენი თანამშრომლობით, კიდევ უფრო ახლო კონტაქტით. ვუცდილთ თქვენს წერილებს, გამოხმაურებას. გვირჩიეთ რაზე ვწეროთ, როგორ ვწეროთ. თქვენი ყოველი შენიშვნა, წინადადება, განცხადება კრიტიკა მისაღები იქნება ჩვენთვის და გათვალისწინებული. მაშ ასე! გაზეთი „ახალი ლეჩხუმი“ თქვენს სამსახურშია. ერთობლივი ძალისხმევით, გვერდშეხებით, იგი უფრო მიზანმიმართული და ქმედითი გახდება. **რადკოლიპია**

«სასელმწიფოს აღმშენებლობას, მიუხედავად უაზრად სირთულისა, წინ ვერაფერი ღაულობა»

2008 წელსაა ორი თვეა ჩაიარა, მუნიციპალიტეტის გამგებელთან, ბატონ ზვიად მინდუაშვილთან ინტერვიუ იმ მიზნით შედგა, წინა წლის შედეგები და სამომავლო გეგმები რომ გაგვეხილა:

ბატონო ზვიად! როგორ შეაფასებდით გასულ წელს?

გასული წელი ჩვენი სახელმწიფოსთვის მოგვცხენებდა ურთულესი წელი იყო, ეს რაღა თქმა უნდა, პირდაპირ აისახა რეგიონებზეც, მაგრამ მიუხედავად იმისა და დაძაბული პოლიტიკური სიტუაციისა, 2008 წელს უამრავი წარმატება იყო. სახელმწიფოს აღმშენებლობა ერთი წუთითაც არ შეწყვეტილა, პროექტები არ შეჩერებულა, არ დარღვეულა ცხოვრების რიტმი. ამ ფონზე თუ განვიხილავთ, ჩვენი მუნიციპალიტეტის ცხოვრების ტემპიც შესაბამისობაში მოდიოდა სახელმწიფოს მაჯისცემასთან—აქაც ისევე ვგრძნობდით ომის ექოს, როგორც ცხინვალსა და გორში მცხოვრები ნებისმიერი ქართველი, ისევე გეტკიოდა, როგორც მათ. ამასთან ერთად ერთი წუთითაც არ შეგვიწყვეტია ზრუნვა ჩვენს მოსახლეობაზე, თავის დროზე დარიგდა ხელფასები და პენსიები, ისევე შენდებოდა სოფლის გზები და ხიდები, წყალსადენები, თუმცა ომმა ასახვა მაინც პოვა, მაგალითად ცაგერის წყალსადენის მშენებლობაზე, (გაზაფხულზე დაიწყება სამუშაოები), რომე-

ლიც მუნიციპალიტეტის განვითარების ფონდს უნდა გაეკეთებინა, თუმცა ეს ფული წეროვანსა და გორში ლტოლვილთა სახლების მშენებლობაზე დაიხარჯა. ასევე შეფერხდა სოფელ ლეშედაში სტიქიისაგან დაზიანებული ხიდის აღდგენა, სოფ. წიფერში, მეშველიანების უბანშიც და სხვ.

ბატონო ზვიად! თქვენ წყალსადენი ახსენეთ. ეს ძალიან მტკივნეული თემაა ჩვენი ქალაქის მცხოვრებთათვის...

—საქართველოს მუნიციპალური განვითარების ფონდი 2009 წელს მოახდენს ქალაქის წყალსადენის სრულ რეაბილიტაციას, ასევე ლასურიაშის ხიდის მშენებლობას მისასვლელი გზით, საგზაო დეპარტამენტი გეგმავს დასრულდეს ოფიტრის ხიდი, ჩაატარებს ჭილეშის ხიდის რეკონსტრუქციას, მდინარე ჯონოულზე მდებარე ხიდის სარემონტო სამუშაოებს. ადგილობრივი ბიუჯეტი კი გეგმავს (საქ. მთავრობა №34 ბრძანებულების საფუძველზე) გამოყოფილი 900. 000 ლარის ფარგლებში: ქ. ცაგერში კოსტავასა და აღმშენებლის ქუჩებზე და სოფ. ლაჯანში მრავალბინიანი საცხოვრებელი სახლების შეკეთებას, ქ. ცაგერში და ქვ. ცაგერის ტერიტორიულ ერთეულში სანიაღვრე არხების მოწყობას, მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე წყალსადენების მოწყობა-რეაბილიტაციას, ცაგერის კანალიზაციის ქსელის შე-

კეთებას, ადგილობრივი მნიშვნელობის გზების მოვლა-შენახვას, ასევე ურნებისა და ნაგავმზიდი მანქანების შეძენას, ქ. ცაგერში ქუჩებისა და სოფლის ცენტრების გარე-განათების მოწყობას, ლ. ასათიანის სახლ-მუზეუმების სარეაბილიტაციო სამუშაოებს, ლესინდის კლუბის აღდგენას, ქ. ცაგერში სპორტდარბაზის შენობის რემონტს, გალერიის მაღლივი ნაწილის სახურავის აღდგენას, ორბელის, ტვიშის და ლასურიაშის ტერიტორიული ორგანოს შენობების სარემონტო სამუშაოებს, სახანძრო-სამშენებლო სამსახურის შენობის სახურავის აღდგენას.

არსებობს საქართველოს მთავრობის №35 განკარგულება, რომლის საფუძველზეც ცაგერის მუნიციპალიტეტს 228.856 ლარი გამოეყო სოფლების მხარდაჭერის პროგრამისათვის.

ბატონო ზვიად! სწორედ ამ პროგრამაზე გვინდა გკითხოთ: რას ითვალისწინებს ეს პროგრამა და რა ბერკეტები არსებობს არსებული თანხის გამჭვირვალე ხარჯვასთან დაკავშირებით?

—აღნიშნული პროგრამა საქართველოში ხორციელდება პირველად, მას სოფლის მხარდაჭერის პროგრამა ჰქვია და საქართველოს მთავრობის მუშაობის უდიდეს წარმატებად შეიძლება ჩაითვალოს. მუნიციპალიტეტის თითოეულ სოფელს გამოეყო გარკვეული თანხა 50 სულზე ქვევით 1000 ლარი, (ასეთი ორი სოფელია დოღურაში და კენა-

ში), 50 სულზე კი 2.500 ლარი—ერთ სულზე 5 ლ. 60 თეთრამდე. ანუ ეს ფული იხარჯება როგორ—რწმუნებული, საკრებულოს დეპუტატთან ერთად იწვევს საერთო კრებას და სოფელი თვითონ გადაწყვეტს ხმათა უმრავლესობით რისი გაკეთება სურთ, რა არის პრიორიტეტი, ოღონდ ეს სამუშაო არ უნდა იყოს ერთჯერადი დახმარების სახით, ამის შემდეგ კრების ოქმები მოდის გამგეობაში, რომელიც უფორმებს ხელშეკრულებას. კონკრეტული პასუხისმგებლობა ამ ფულის ხარჯვაზე ეკისრება რწმუნებულსა და სოფლის დეპუტატს.

—იგეგმება თუ არა სკოლების რეაბილიტაცია?

—დიახ, იგეგმება. შეირჩევა ასეთი სკოლები და შეთანხმდება მუნიციპალიტეტის საკრებულოსთან და რესურსცენტრთან. ეს კი უფრო გაზაფხულიდანაა მოსალოდნელი.

—ბატონო ზვიად! მიუხედავად უამრავი სირთულეებისა, ბიუჯეტი მივიღეთ. არის ეს ბიუჯეტი შესრულებადი და რეალური?

—დიახ! ის შესრულებადი და როგორც დაიგეგმა ისევე შესრულდება.

—არის თუ არა ბიუჯეტში გათვალისწინებული თანხები ცაგერის ეპარქიისათვის და ასევე მოსახლეობის სოციალური ფონის გასაუქმებლად?

—ბიუჯეტში ეპარქიისათვის გათვალისწინებულია 15 000 ლა-

რი, ამით ჩვენ ვისტუმრებთ მაქსიმე აღმსარებლის მონასტრის ელექტროენერგიის გასული წლისა და მიმდინარე გადასახადებს, ასევე ცაგერის ღვთისმშობლის მიძინების სახელობის ტაძრისას, ყოველთვიურად გიმნაზიას ვურიცხავთ 400 ლარს, რომელსაც მგონი პედაგოგთა ხელფასებისათვის იყენებენ.

რაც შეეხება სოციალური ფონის გაუმჯობესებას—დაგეგმილია 15 000 ლარი ერთჯერადი დახმარებისათვის, რომელიც ყველაზე მეტად გაჭირვებულ პირებზე გაიცემა, ასევე ახალშობილთათვის გათვალისწინებულია 5 000 ლარის გაცემა.

ასევე მინდა მოსახლეობას ვუთხრა, რომ საგაზაფხულოდ ჩვენს მოსახლეობას დაურიგდება გვარჯილა, ოჯახზე 1 ტომარა.

ასე რომ, მიუხედავად უამრავი სირთულისა, სახელმწიფოს აღმშენებლობას წინ ვერაფერი დაუდგება!

—გმადლობთ, ბატონო ზვიად, წარმატებებს გისურვებთ.

მარიანა სპანიძე

სულ სხვა მსვლელობა დასახულში...

ეს გოგონა საქართველოში 2005 წელს ჩამოვიდა პირველად, ლენხუმიც იმ წელსვე მოინახულა. ნებისმიერ შემხედვარს უმაღლესი უმეგობრდებოდა და ბარიერიც იმწამსვე იხსნებოდა... ბარიერი არა მარტო ენისა, არამედ უცხოტომელობისაც...

ელკე როელანტი—დაიბადა 1977 წლის 14 ივნისს ბელგიაში, სინტ-ნიკლაუსში. პროფესიად ფოტოგრაფობა აირჩია, საცხოვრებლად ამსტერდამში, სამუშაოდ ადგილად ამსტერდამის ხელოვნების აკადემიაში, სამუშაო მუზად, რამდენადაც გასაკვირი არ უნდა იყოს, ლენხუმი და ჩაფიქრებულ პროექტს, ანუ ნიგნალობის გამოშვებას, 2 წელიწადი შესწირა.

პირველად ელკე ჩვენ მხარეთმცოდნეობის მუზეუმში გავიცანით. მუზეუმის მაშინდელ დირექტორთან ომარ ჭაბუკიანთან ერთად რუდუნებით ეხებოდა მტკვრდადებულ თითოეულ ნივთს ჩვენი წარსულისას, ხშირად იატაკზე თამამად განოლილი ფაქიზად იღებდა უამრავ ფოტოს და ინახავდა თანამედროვე აპარატის ფირებზე, დადიოდა მიუვალ ადგილებში, კლდესა და ღრეში, ისევე იღებდა ფოტოებს, ზოგჯერ ისეთებსაც, ჩვენ ხშირად ყურადღებას არც კი რომ ვაქცევდით და გაკვირვებით თუ დაეჭვებით ვიღებოდით მისი შემხედვარე.

შემდეგ ბრუნდებოდა ელკე თავის საცხოვრებელ ადგილზე და როცა მიგვაგინწყდებოდა მისი მუშაობით დაღლილი, დაოფლილი შავგრემანი პირისახე, ისევე გამოგვეცხადებოდა ნაცნობი—უცნობივით... ისევე მოიმარჯვებდა ფოტოპარატს და ისევე იღებდა ობიექტივში ჯონოულის ხეობას, ლამიჭალას, ლადოს ბარნალასა და სკვერს, ბრინჯაოს მხედარს, წმინდა მაქსიმე აღმსარებლის საფლავს, მურის ძველ ციხეებს, ბავშვებს, შოოსან დედებს, ნომენკლატურულ ჩინოვნიკებს და ასე დაუსრულებლად... ერთი სიტყვით იღებდა ყველაფერ იმას, რასაც თვალი განვდებოდა. მერე შევითყვევით ცაგერზე და ცაგერელებზე ნიგნის გამოშვებას გეგმავსო. ამა-სობაში კი ორი წელიწადიც მიიწურა. თითქოს ელკეც მიგვაგინწყდა თავის ფოტოობიექტივით...

რამდენიმე კვირის უკან ელკე როელანტი ისევ ეწვია ლენხუმს, ისევე გაგვიღიმა შავგრემანი პირისახიდან, თბილიდ, ქართულ-პოლანდიურად მოგვიკითხა და ნიგნიც ჩამოგვიტანა, რომელსაც სადა ყდაზე ასევე სადად აწერია დიდი თეთრი ინგლისური ასოებით

—„ცაგერი—ნამყო და ანმყო“.

ჩვენ მაღლიერებს ვერ ვმაღავდით. ყველაზე გასაკვირი კი ის იყო,

რომ თორმე სპონსორებს კი არა, ნიგნი ამ ქალბატონს თავისივე ხარჯით დაუბეჭდაც, რაც ევროპაშიც კი საკმაოდ ძვირი სიამოვნებაა.

ვინც ნიგნს იხილავს, დამეთანხმებით, რომ სულ სხვა თვალთადაინახავს ჩვენს თანამოქალაქეებს, ტყეებს, მდინარეებს, ცაგერის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის თითოეულ ნივთსა და დეტალს, ჩვენებურ ჭირსა და ღობის, ლადოს (ნიგნის პირველ გვერდზე „ძველად აქ ჯარებს უხმობდნენ“—აა დაბეჭდილი), ლამიჭალის სანახებს, მურის ძველ ხიდსა და ციხეებს, სუფრას... სწორედ ასეთი თანამიმდევრობითა და ასორტიითაა დაბეჭდილი ეს ალბომი. თითოეულ ფოტოს ელკეს თბილი კომენტარები ახლავს თან.

გმადლობთ ელკე! გამადლობთ, რომ ლენხუმი ევროპას გააცანით, რომ ამდენი ინვალით ენერგიულად და არა მარტო... ფინანსურადაც... რომ სხვა თვალით დაგვანახეთ ცაგერელებს ცაგერი და ერთმანეთი.

P.S. მაღლობის გარეშე ვერ დაეტოვებთ ელკეს თარჯიმანს—მარის, სიტოსა და სილამაზის განსახიერებას.

ჩვენ ისევ გელით!

მარიანა სპანიძე

პროექტი

25 თებერვალს, ქალაქის ცენტრში, მანქანების საყვირებისა და ტრანსპარანტების ფონზე, მუნიციპალიტეტის მოსახლეობამ, წარმოება-დანესებულებების მუშა-მოსამსახურეებმა, ცაგერის საჯარო სკოლის პედაგოგებმა და მოსწავლეებმა, წუთიერი დუმილით პატივი სცეს 1921 წლის 25 თებერვალს დაღუპულ იუნკერებსა და სამშობლოსთვის თავდადებულ გმირებს, პროტესტი გამოუცხადეს რუსეთის მრავალწლიან აგრესიასა და საქართველოსადმი მტრულ დამოკიდებულებას.

ამის შემდეგ პროცესმა ღვთისმშობლის სახელობის ცაგერის საკათედრო ტაძარში გადაინაცვლა, სადაც არქიმანდიტმა, მამა ანტონმა 25 თებერვალს დაღუპულთა სულების მოსახსენიებელი პანაშვიდი გადაიხადა, რომლის დასრულების შემდეგაც ქადაგებაში მრევლს მიმართა: „...არავის ეგონოს, რომ გმირების ისტორია წავიდა, გმირები დღესაც გვყავს. ზურაბ ეფაძის გმირობის გახსენებაც კი კმარა. ღვთის მაღლით კიდევ გვეყოლება გმირები, თუ ეს ხვალ ჩვენს საქართველოს დასჭირდება“.

ანალოგიური პროტესტის გრძნობა გამოხატეს ცაგერის სასამართლოს თანამშრომლებმა. ამავე სასამართლოს მოსამართლემ, ქალბატონმა ლეილა გურგუჩიანმა აღნიშნა, რომ 25 თებერვლის გმირთა პატივსაცემად მათი სახელობის სკვერის გაკეთებასაც გეგმავენ.

მარიანა სპანიძე

წყალი სამყაროს სიცოცხლის პირველი წყაროა, ადამიანის სიცოცხლისთვის უპირველესი, წყლის გარეშე წარმოუდგენელია იარსების დედამიწაზე სულდგმულმა, იმისთვის, რომ იცოცხლო

ლობა, ნაწილობრივ, რადგან ბინების პრივატიზების შემდეგ ისინი ჩვენს მფლობელობაში აღარ შედის. გარეთა ფასადების, სახურავის შეკეთება პრივატიზებულ თუ არა პრივატიზებულ

არ არის, წყალსადენის მოძველებული სისტემა იწვევს ავარიულ მდგომარეობას, მის აღმოსაფხვრელად მუშახელიც ბევრია საჭირო, ჩვენს სამსახურს საავარიო სპეცგუფი არ ჰყავს,

ტრალი გაიყინა და მთლიანად შეწყდა მთელს ქსელში წყალი. ამინდი საშუალებას არ გვაძლევდა მიღები რომ გაგველევო. რა ხერხს არ მივმართეთ, საბურავებიც კი დავწვით ყინვასთან საბრძოლველად. როგორც იქნა მოვხსენით მილი და სარემონტო სამუშაოებს ვაწარმოებდით ათი დღის განმავლობაში. ბოლოს შედეგსაც მივაღწიეთ, მაგისტრალი მუშა მდგომარეობაში ჩავაყენეთ, მდებარეობაც შევუცვალეთ, ახლა მისი ყოველდღიური კონტროლი შეიძლება, რისი საშუალებაც მანამდე არ გვეძლეოდა. ჩვენს სისტემაში არის უამრავი საჭიროება, რომელიც თანხებთან არის დაკავშირებული. **ზემდგომი ორგანოებიდან თუ არის დახმარება პრობლემების აღმოსაფხვრელად?**

შეძლებისდაგვარად მუნიციპალიტეტის ხელმძღვანელობა იძულებული არის თავისი მწირი ბიუჯეტიდან გამოყოს თანხები, რათა გადაიხადოს მოსახლეობაში წყლის მიწოდებით დროს დაზარალებული ელექტროენერგიის საფასური. ამ თანხით ვახერხებთ სასმელი წყლით უზრუნველყოთ აბონენტთა ნაწილი, დანარჩენს კი წყალი გათიშული აქვს.

ზამთარი და ჩვენი მომსახურება

მოსახლეობაში ფულის ამოკრებას როგორ ახერხებთ?

ფულის ამოკრებისთვის არის სპეციალური კონტროლიორი, რომელიც კარდაკარ დადის მოსახლეობაში. თუმცა ამას თვითონ წყლის მომხმარებელი უნდა აკეთებდეს. მიდიოდეს კომუნალურში და იხდიდეს სააბონენტო გადასახადს, მინიმალურს—სულზე. ერთი ლარი. სამწუხაროდ, არც ერთი აბონენტი სასმელი წყლის საფასურის გადამხდელი არ არის. იანვარსა და თებერვალში კონტროლიორმა რამდენიმე ათასი მოსახლიდან მხოლოდ ცხრა ლარის ამოკრება შეძლო.

რას ეტყობით ჩვენს მოსახლეობას?

მოსახლეობას ვურჩევდი გადაიხადონ სასმელი წყლის გადასახადი და თუკი ისინი ამას შეძლებენ, მე როგორც კომუნალური სამსახურის უფროსი ვაძლევ პირობას ჩემს აბონენტებს 24 საათის განმავლობაში ექნებათ სასმელი წყალი.

კაპა ბანდელიანი

მინიმალური გარასახარი — მინიმალური გარანტიისუნარიანობა

უნდა გქონდეს წყალი. ჩვენი ქალაქის სინამდვილეში კი ცარიელ ონკანებზე შემყურე მოსახლეობა, წყურვილის მოსაკლავად, მკვლავებდაკაპიწებულები კილომეტრებიდან ეზიდებიან სასმელ წყალს. უკმაყოფილებამ იმატა, რესურსი არის, წყალი არა.

ამ საკითხის ირგვლივ სასაუბროთ ვეწვიეთ ცაგერის კომუნალური სამსახურის დირექტორს ბატონ გოგი ბენიძეს.

როგორ ფუნქციონირებს ერთ დროს ყველაზე მოწესრიგებული დაწესებულება დღეისათვის?

ჩვენი სამსახურის ფუნქციებში შედის ქალაქის წყალმომარაგება, სასტუმრო, რომელიც მთლიანად დაკვეთულია ლტოლვილებით, ნაწილობრივ ბინათმმართვე-

ბინებზე. ბინის გადასახადი კანონით დაწესებულია თითოეულ მეპატრონეზე, მაგრამ მოსახლეობა ამ თანხას ვერ იხდის, ამიტომ შენობის რესტავრაციისთვის საჭირო თანხებს აღგილობრივი ბიუჯეტიდან გამოყოფენ.

გარდა ზემოხსენებულისა ჩვენი სამსახურის ფუნქციებში შემოდიოდა გარე განათება, დასუფთავება, ბინათმმართველობა სრულად, კანალიზაცია—რომელიც ახლა აღარ გვეკუთვნის.

გავთ თუ არა საჭირო რაოდენობის კადრები?

კომუნალურ სამსახურში კადრები არასაკმარისია, აქ თხუთმეტი ადამიანია დასაქმებული, ერთი შეხედვით შეიძლება ბევრი იფიქროთ, მაგრამ ეს ასე

ამიტომ თვითონ ვცდილობთ პრობლემის მოგვარებას.

თანამშრომელთა ანაზღაურება კატასტროფულად მცირეა, 2008 წელს წინ წელთან შედარებით ბიუჯეტი შეგვიმცირდა 6000 ლარით. ისინი კი მუშაობენ იმაზე მეტს, ვიდრე მათი საქმიანობა მოითხოვს.

არის თუ არა პრობლემები და როგორ ახერხებთ მათ გადაჭრას?

პრობლემებს რა დაღვეს, როგორც ზემოთ აღვნიშნე მოძველებული წყალსადენის სისტემა ხშირად გამოდის მწყობრიდან. სასმელი წყლის მთავარი მაგისტრალი, რომელიც მთელ ქალაქს ამარაგებს წყლით, მურის ხიდის ქვეშ გადის. იანვარში მძიმე კლიმატური პირობების გამო მაგის-

გონებს. პარალელურად ვავლებთ ორი ათეული წლის წინანდელი სკოლის ცხოვრებას ახლანდელთან და ვფიქრობ, მიმსვლელობა ამ სკოლაში.

—სკოლის პრობლემები... რა წარმოადგენს, ამ ეტაპზე, აუცილებელ საჭიროებას?

—ჩხუტელის სკოლა ყოველთვის მონინავეთა რიგებში მოიხსენიებოდა. არსებობდა მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა, თვალსაჩინოება. ამ სკოლის კვალიფიციურმა კადრებმა დღემდე შეი-

სწავლე ირიცხება. ეს ციფრი ნამდვილად საგანგაშოა.

—რას ფიქრობთ სკოლის რეფორმაში, რამდენად მისაღებია თქვენთვის ის, რაც დაინერგა და თქვენი ნება რომ იყოს რას შეცვლიდით?

—განათლების სისტემა სრულიად ახალ რელსებზე გადავიდა, კარგია, რომ დაიხვეწა სახელმძღვანელოები, ეროვნული სასწავლო გეგმებისა და შეფასების ცენტრი გვთავაზობს მთელ

დღევანდელთა და სკოლა

ავლებელთა ტესტირება? აქვს რაიმე შედეგი?

—ძალიან კარგია, რომ მასწავლებლების პროფესიული მომზადებისა და განვითარების ახალ სექტორში ცენტრალურ ადგილს დაიჭერს ეროვნული სასერთიფიკატო გამოცდები. ჩა-

„სეფიკაფენელი, პირველ რიგში, სეფიკაფენი უნდა იყოს“

ჩხუტელის საჯარო სკოლის დირექტორი ირმა გუშაბაძე.

—როგორი აღმოჩნდა თანამდებობა, იმაზე რთული ხომ არა ვიდრე გეგონათ?

—არასოდეს მიფიქრია თანამდებობაზე, კარგი მასწავლებლობა კი ჩემი ბავშვობის ოცნება იყო. გავიზარდე პედაგოგის ოჯახში და ამდენად ჩემთვის უცხო არ აღმოჩნდა ეს პროფესია. ყოველთვის მიმაჩნდა, რომ მასწავლებელი ცოდნის, პატიოსნების, კულტურის განსახიერება იყო.

როცა ეს პროფესია მასიური გახდა, ამან რამდენადმე დასწია მისი პრესტიჟულობა, თუმცა შეგნებული ადამიანის ჩინებულად ესმის მასწავლებლობის სპეციფიკა, მისი შეუდარებელი სირთულე და განსაკუთრებული მნიშვნელობა ქვეყნისათვის. მიმაჩნია, რომ როცა შენი პროფესია გიყვარს, იქ ყველანაირ სირთულეს ადვილად დაძლე, მით უმეტეს, როცა შენს მშობლიურ სკოლაში ხარ და თითოეული კუთხე-კუჩქული შენს განვლილ ბავშვობას, მოსწავლეობას გა-

ნარჩუნებს კლას-კაბინეტები ძველი იერ-სახით, მაგრამ წლებმა ბევრი პრობლემის წინაშე დააყენა სკოლა.

გასულ წელს მთლიანად გადაიხურა თანამედროვე ტიპის სახურავით, გაკეთდა ღია ტიპის სპორტული მოედანი გადმოგვეცა კომპიუტერული ტექნიკა (ყოველ 20 ბავშვზე 1 კომპიუტერი) მაგრამ ეს, რა თქმა უნდა, არაა საკმარისი.

გასარემონტებელია ყველა საკლასო ოთახი და კაბინეტი. არ გვაქვს საკმარისი ტექნიკური საშუალებები, სასკოლო ინვენტარი თითქმის მწყობრიდანაა გამოსული. ჯერჯერობით მიმდინარე წლისათვის ამ მხრივ არანაირი იმედი არ გვაქვს, არადა სოფელში ერთი საჯარო სკოლაა, რომელიც ემსახურება ორ სოფელს. მიგრაციის პროცესი იმდენად საგანგაშოა პროცენტულად, რომ რამდენიმე წელში სოფელი სერიოზული პრობლემის წინაშე დადგება.

—როგორია მოსწავლეთა კონტიგენტი?

—დღეისათვის სკოლაში სიით 84 მო-

რიგ მრავალფეროვან და პრაქტიკული ხასიათის ნიგნებს, — რითაც მასწავლებლებს უქმნიან საგანმანათლებლო რესურსებს, კარგია, რომ 2001 წლიდან მსოფლიო ბანკის მიერ დაფინანსებული პროგრამის ფარგლებში დაიწყო მასწავლებელთა გადამზადება, საუბარია უსაფრთხო სკოლაზე, ბევრია მისაღები, მაგრამ რადგანაც საშუალება მომეცა, ვსარგებლობ შემთხვევით და არ შემიძლია არ აღვნიშნო, ლეთისმეტყველების სწავლება სავალდებულო უნდა იყოს ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლებში. ვიტყვი იმასაც, რომ ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოები უფრო მეტ ყურადღებას უნდა იჩენდნენ მცირეკონტიგენტიანი სკოლების მიმართ, რადგან ამ ტიპის სკოლებს აქვთ მინიმალური ოდენობის ხარჯები, რითაც თითქმის არაფრის გაკეთება არ შეგვიძლია, პრობლემა და გასაკეთებელი კი ძალიან ბევრია.

—რამდენად მისაღებია თქვენთვის მასწავ-

აბარებს ამ გამოცდას მასწავლებელი? — მიიღებს მასწავლებლობის უფლებას.

ვსარგებლობ შემთხვევით და აღვნიშნავ, რომ დღეისათვის ნაკლებად არსებობს მეთოდები, რომელიც მასწავლებლის ცოდნას შეაფასებს. სამწუხაროდ, ბევრჯერ პედაგოგის ცოდნას აღიარება დამოკიდებულია უფრო მეტად მის საერთაშორისო თვისებებზე და ბევრად ნაკლებად მის ცოდნაზე.

სწორედ, აქედან გამომდინარე მიმაჩნია, სკოლის ხელმძღვანელი უნდა იყოს სამართლიანი, უმნიშვნელო ზნეობის, ლეთის მოშიში და თავისი მშვიდი ბუნებით შეუქმნას მასწავლებლებს სასიამოვნო გარემო. წელს 13 მოსწავლე ამთავრებს, იმედი გვაქვს ისინი წარმატებით ჩააბარებენ ერთიან ეროვნულ გამოცდებს, მაგრამ მთავარი მაინც ისაა, რომ ზნეკეთილი, აქტიურ პიროვნებად მოველინებინა საზოგადოებას.

—გმადლობთ!

კაპა ყვირილიანი

სკოლამდელი სამსახურის დიდებმა და პატარებმა მოულოდნელი და ესოდენ საჭირო საჩუქრები მიიღეს ცაგერისა და ლენტეხის ეპისკოპოსის, მეუფე სტეფანეს კურთხევითა და გულისხმიერებით. თუმცა აქვე მინდა აღვნიშნო, რომ ასეთი მადლი-

გმაცლობი, მეუფეო!

ანი საქმე ჩვენი მწყემსმთავრის მხრიდან გასაკვირი და იშვიათი ნამდვილად არ არის...

გაზქურები, სხვადასხვა რბილი ინვენტარი შეემატა ჩვენი პატარების მოვლა-პატრონობის იმ სა-

პატიო საქმეს, რომელსაც წლების მანძილზე ემსახურება სკოლამდელი აღზრდის სამსახური. საჩუქრები მიიღო ასევე ცაგერის მოსწავლეთა-ახალგაზრდობის სახლმაც.

დიდი მადლობა გვირგვინდება ხრათ მეუფეო, ამ ღვთისმშობლისა და საქმისათვის. ღმერთმა მრევლი გიმრავლოთ!

მ. ბურჯალიანი,
ცაგერის მუნიციპალიტეტის სკოლამდელი და სკოლისგარეშე დაწესებულებების სამსახურის ხელმძღვანელი

ყაჯუღივე საყვარელს გისყრავები!

ულამაზესი სოფელია ნაკურალეში. იგი ამაყობს თავის წარსულით, ისტორიით, უნიკალური ეკლესიით და რაც მთავარია, მის უბეში გამოზრდილი სახელოვანი შვილებით: გოლეითა-ნებით, სვანიძეებით, ყურაშვილებით... იყო დრო, სოფელში სიცოცხლე დულდა, მრავალშვილიანი ოჯახები ამარებდნენ ფუძეს—სკოლაც იყო, აფთიაქიც, ყველაფერი, რაც პაერივით საჭიროა სოფლისთვის.

დღეს ნაკურალეში ისევე როგორც ბევრი მაღალმთლიანი სოფელი, დემოგრაფიული კატასტროფის წინაშე დგას. ერთადერთი იმედი საექიმო უბანია და ამ უბნის ახალგაზრდა ექიმი მალხაზ სვანიძე.

მალხაზის დედამა—ელეონორა და დიდიმ სვანიძეები პედაგოგები გახლდათ. ვინ მოთვლით, რამდენი თაობა აღუზარდიათ ამ არაჩვეულებრივ ცოლ-ქმარს. და რა გასაკვირია, რომ მათი შვილი მალხაზი სოფლის, მოკეთის, მეზობლის სიყვარულითა და ერთგულებით აღეზარდათ.

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტი რომ დაამთავრა, ახალბედა ექიმმა მუშაობა მალევე დაიწყო. ნინ საუკეთესო პერსპექტივა ჰქონდა. მაგრამ მშობლებს წლები მოეძალათ, ჯანმრთელობაც შეერყათ და არც დაფიქრებულა, ისე დაბრუნდა სოფელში. უბნის ექიმად დაიწყო მუშაობა, მშობლებსაც ხედავდა და სოფელსაც იმედად დაუდგა.

მშობლები რომ გარდაიცვალნენ, შვილმა ვერც საფლავების მიტოვება იკადრა და ვერც კერიის გაციება.

და აგერ უკვე წლებია ემსახურება ნაკურალეშის უბანს. არაჩვეულებრივ

პროფესიონალს და გულისხმიერ პიროვნებას სიყვარულით მოიხსენიებს სოფელი. ღმერთმა მხსნელად მოგვივლინაო ამბობენ მასზე. მალხაზი ერთდროულად თერაპევტიცაა, პედიატრიც, ქირურგიც. მის მიერ დასმული დიაგნოზი ზუსტია და შესაბამისად მკურნალობაც—სწორი.

არადა, რამდენი შემოთავაზება ჰქონდა და აქვს დღეს—გნებათ ქალაქში, გნებათ რაიონში, მაგრამ ჩვენი ექიმი არსად აპირებს, ყოველ შემთხვევაში ჯერჯერობით... მშვენივრად გვესმის, რომ მისი ნიჭის პატრონს ნამდვილად შეუძლია უფრო კეთილმოაწყოს პირადული ცხოვრება.

დღენიდაგ ღიაა ექიმის კაბინეტი ჩვენთვის, შეჭირვებული ადამიანებისთვის, კარდაკარაც ბევრს დადის ჩვენი ჯანმრთელობისა და სიცოცხლის გადარჩენისათვის.

სოფელმა მშვენივრად იცის კაცობის, პროფესიონალიზმის, სიყვარულის დანახვა და ეს პატარა წერილიც სიყვარულითაა სიყვარულის წილ თქვენი პაციენტებისაგან, ჩვენო გულისხმიერო ექიმო!

ყოველივე საუკეთესოს გისურვებთ!
მარადი ყურაშვილი
სოფ. ნაკურალეში

რედაქციისათვის: ჩვენ არა ერთხელ გვსმენია მალხაზ სვანიძეზე—მის პროფესიონალიზმზე, პიროვნებაზე, ვუერთდებით მადლიურ სოფელს და მადლობას ვუხდით ყველაფრისათვის. ჩვენი გაზეთი შეეცდება უფრო ფართოდ გააცნოს მკითხველს ახალგაზრდა მკურნალის საქმიანობა.

მუხწა

(ჩანახატი)

იდგა იგი სოფლის შუაგულში ვითარცა ძლიერების სიმბოლო, წარსულის უტყვი მონმე. ვეებერთელა ტოტებით ცის ლაფვარდს სწვდებოდა. იდგა და ამაყობდა, რომ ასე ალამაზებდა ირგვლივ ყველაფერს, მის ჩრდილქვეშ მუხლს შეასვენებდა გამვლელ-გამომვლელი, წყაროს დაენაფებოდა, მუხის სიძლიერეს და ფესვებს დალოცავდა.

ვინ არ მოეშურებოდა აქითკენ—მოხუცი თუ ახალგაზრდა—სადღეგრძელოც ბევრი უთქვამს ბუნებაზე, საქართველოზე, „მუმილი მუხასაოც“ უმღერიათ...

არავინ იცოდა რა ხნისა იყო ეს ფესვებმადლიანი. ასეთი ახსოვდა ყველას, უზუცებსაც და მათ პაპის პაპასაც...

იდგა მძლე მუხა და ლალი შრიალით ჩურჩულებდა სოფლის ისტორიას. მედგრად იცავდა სოფელს მენყრისგან, ატეხილ ქარს ღრიალით ეხეთქებოდა და საკუთარი გულ-მკერდით იცავდა.

ერთ მშვენიერ დღეს მუხას ახალგაზრდების ჯგუფი უახლოვდებოდა, სიხარულით ცას ენია კეთილ სტუმრობას ჩვეული, მაგრამ...

ბარბაროსები ნაჯახებითა და ხერხით ეკვეთნენ მუხას და რამდენიმე წუთში გულაღმა დააგდეს, გული გაუპეს, სხეული დაუჩეხეს, ასო-ასო აკუნეს და მანქანაზე შეტვირთეს. თვალის დახამხამებაში უკაცრიელი გახდა ირგვლივ ყველაფერი, გაქრა ძლიერება და სილამაზე, გაქრა სიცოცხლე.

უხმოდ იცრემლებოდა ბებერი მუხის ფესვები, უხმოდ კვნესოდა. მაგრამ, ღმერთო, დიდებულო! ფესვებიდან ამოზრდილი პანია, უმწეო, დედიშობილა, ობოლი ყლორტი შეგნიშნე. ქარი აქით-იქით არხევს, რა ბედი ელის ნეტავ?

ამ ჯიშსა და გენს გადაშენება არ უნერია!—ჩამესმა შინაგანი ხმა.

მ. ილიაშვილი

ბავშვიცნობი?

აფთიაქში:

—თუ შეიძლება წნევის დამწვევი საშუალება მომეცით?

—ინებეთ!

—ჰი მაგრამ, გუშინაც ვიყიდე და, დღეს ასე ძვირი?

—არ ისმენთ ქალბატონო, ფასების რყევებზე ყოველდღე რომ საუბრობენ?

—ვისმენ, ვისმენ! ამიტომაც მერყეობს ჩემი წნევა ასე საშინლად.

სოფელში დიდთოვლობისგან დაზიანებულ საღებებს ცვლიან, ბოძებს ასწორებენ, მრიცხველებს აკონტროლებენ...

—ჰი მარა, ახლა მაინც სად არის ეს ელექტროკომპანია თუ რალაც ჯოჯოხეთი-ბუზუნებს ბოძზე შესული ვითომ მონტიორი.

—ბიჭო! შეუშვი მაშ თავში. მათი მოვალეობა მხოლოდ ფულის ამოქაჩვა და ღენის გათიშვაა!

მარშუტაში გათოშილმა მგზავრმა მეტი ველარ მოითმინა და მძღოლს მიუბრუნდა:

—ჩართეთ თუ შეიძლება ლუმელი!—გავიყინეთ ხალხი!

—ჩართულია, მაგრამ არ თბება. გარეთ მაგარი ქარ-სუსხია და იმიტომ.

—გასაგებია. ალბათ აგვისტოზეა გათვლილი—ჩაიბუზუნა მგზავრმა და ბენჯიან საყელოში ბოლომდე ჩამალა თავი.

გვწერენ

ქვირვასო რედაქცია!

ვიცი, არა ერთხელ დაწერეთ, მაგრამ უშედეგოდ.

ძალიან გთხოვთ ერთხელ კიდევ დააფიქსიროთ ჩვენი თხოვნა.

საქმე ის გახლავთ, რომ ჩვენს პატარა ქალაქში თითქმის ყველაფერი შევიძლიათ შეიძინოთ გარდა წიგნისა. ვითომ ლექსუმელს წიგნის სიყვარული აკლია? ან წიგნით ვაჭრობა სარფიანი საქმე არაა.

ვიცი, რომ გამოდის არა ერთი ჟანრის წიგნი, ლიტერატურაში შემოვიდა არა ერთი ახალი მწერალი, პოეტი, ჩვენც გვაინტერესებს მათი გაცნობა, მაგრამ მიუწვდომელია ჩვენთვის ეს ავტორები.

გაგებით ვეკიდებით იმას, რომ ფასები არასაზარბიელოა, მაგრამ ჭეშმარიტი მკითხველი ბევრ რამეს მოიკლებს და წიგნს აუცილებლად შეიძენს.

გთხოვთ სავაჭრო ობიექტებს: შემოიტანეთ წიგნები! დარწმუნებული ბრძანდებოდეთ, აუცილებლად შევიძენთ და გავიხარებთ, თქვენც იხივრებთ.

იფიქრეთ ამაზე!

გაბიტაშვილი

სიხლე „სახალხო ავთიაქი“

ჩვენი ქალაქი დამეთანხმებით არც ისე დიდია, რომ მის წიაღში გაჩენილი სიახლე ვერ შეამჩნიო. აქ ყველა ერთმანეთს იცნობს და ლხინსა თუ ჭირში ერთად დგანან.

ქალაქის განაპირას, საავადმყოფოს მოპირდაპირე ქუჩაზე ლამაზი და თანამედროვე ინტერიერით დამშვენებული პატარა შენობა წამოიშობა. კარგა ხანს გულდაგულ აღამაზებდნენ, ბოლოს კი „სახალხო ავთიაქის“ ფილიალი გახსნეს და ცაგერის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს სოციალურ საკითხთა კომისიის თავმჯდომარეს, ბატონ ტარიელ თვარაძეს ვთხოვეთ, დაწვრილებით მოეყოლა აღნიშნულ სიახლეზე, აი, რა გვიამბო მან:

„ჩემი უშუალო ჩარევითა და მონაწილეობით, მუნიციპალიტეტის მოსახლეობის სოციალური ფონის გასაუმჯობესებლად, შემოვიყვანე სპონსორი შპს „სახალხო ავთიაქის“ კომპანიიდან. ამ კომპანიის პრეზიდენტის, ბატონი ვალერი კვარაცხელიას მონაწილეობითა და

ძალისხმევით ჩვენს სინამდვილეშიც დაინერგა ეს სასიკეთო სიახლე. ავთიაქის ქსელში შემოტანილია თითქმის ყველა ის მედიკამენტი, რომელიც იყიდება რესპუბლიკის საავთიაქო ქსელში, კოსმეტიკური საშუალებები, პირადი ჰიგიენის ნივთები და ა.შ. განსაკუთრებული შედეგები ვრცელდება პედაგოგებისა და სოციალურად დაუცველი (სიღატაკის ზღვარი) მოსახლეობისათვის, აგრეთვე იმ პირებისათვის, რომლებიც რესპუბლიკის სხვადასხვა სადაზღვეო კომპანიებში არიან დაზღვეულნი. სახალხო დაზღვევაში დაზღვეულებს კი საშუალება აქვთ ისარგებლონ 17%-იანი ფასდაკლებით, შედეგები ვრცელდება ომის ვეტერანებზედაც, 10%-იანი ფასდაკლებით ექიმებზე. ავთიაქი სადღეღამისოა და დროის ნებისმიერი მონაკვეთში შეუძლია კლიენტებს მისით სარგებლობა, მომსახურებას კი კვალიფიციური თანამშრომლები (1 პროვიზორი და 3 ფარმაცევტი) გაგიწევენ. თითოეულმა მათგანმა ქ. თბილისში გაიარა სტაჟირება და სპეციალური სერთიფიკა-

ტები აიღეს, მოწესრიგებულია კომპიუტერული სისტემა, რაც ეფექტური და სწრაფი მუშაობის გარანტს იძლევა. ახლადგახსნილმა ავთიაქმა მართალია სერიოზული კონკურენცია გაუწია მუნიციპალიტეტში სხვა ადრე გახსნილ ავთიაქებს, მაგრამ აქ ცუდს ვერაფერს ვხედავთ, რადგან ესეც ჩვენი მოსახლეობისთვის სასიკეთო შედეგის მომტანია ფასების ცვალებადობის თვალსაზრისით.

ანალოგიური ავთიაქის ფილიალის გახსნა იგეგმება ლანჯურის ხეობაშიც, თუ რა თქმა უნდა იქნება ხალხის მოთხოვნა.

„სახალხო ავთიაქის“ ქსელი, ეს არის უდიდესი კომპანია, რომელიც სრულ პასუხისმგებლობას იღებს წამლის ხარისხისა და ვარგისიანობაზე. მედიკამენტები შემოდის სხვადასხვა ქვეყნიდან, კონტროლდება ჩვენს საბაჟოზე და მოწოდება ლაბორატორიულად.

ავთიაქის წამლებზე ფასდაკლებითა და მომსახურებით სარგებლობა შეუძლიათ ასევე ლენტეხის მუნიციპალიტეტის მოსახლეობასაც.

აუცილებელია აღვნიშნოთ, რომ ჩვენი ინტერესს მომენტისათვის, შპს „სახალხო ავთიაქი“ თითქმის ერთი თვის

გახსნილია და თამამად შემოიღია ვთქვა, რომ მისმა არსებობამ გაამართლა!”

ბატონ ტარიელთან საუბრის შემდეგ, ჩვენ, ჩვენი საკუთარი თვლით და ყურით გადავამოწმეთ ნაამბობი და სიკეთეები საკუთარი თავზეც ვიწვინეთ. მერე ავთიაქიდან გამოსულ კლიენტებსაც გავესაუბრენ და გასაოცარი ის იყო, რომ პრეტენზიულ ლენხუმელებში ერთი გაწაყენებული მომხმარებელიც კი ვერ ვიპოვეთ. თითოეული მათგანი ხმამაღლა აღნიშნავდა, რომ ეს იყო ნაღდად სასიამოვნო და სასიკეთო სიახლე.

წარმატებებს ვუსურვებთ ამ საქმის მესაკუთრეებს.

მარიანა სპანიძე

დადგენილება №34

ქ. თბილისი 2009 წლის 20 იანვარი

საქართველოს რეგიონებში განსახორციელებელი პროექტების ფონდიდან ადგილობრივი თვითმმართველი ერთეულებისათვის თანხის გამოყოფის შესახებ.

1. „საქართველოს 2009 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-17 მუხლით გათვალისწინებული საქართველოს რეგიონებში განსახორციელებელი პროექტების ფონდიდან საქართველოს ფინანსთა სამინისტრომ ადგილობრივი თვითმმართველ ერთეულებს გამოუყოს 66 000 000 (სამოცდაექვსი მილიონი) ლარი №1 №9 დანართების შესაბამისად.
2. განკარგულების შესრულების კონტროლი განსახორციელონ ადმინისტრაციულ-ტერიტორიულ ერთეულებში რწმუნებულებმა, გუბერნატორებმა, სახელმწიფო მინისტრმა რეგიონული მართვის საკითხებში და საქართველოს ფინანსთა სამინისტრომ.
3. განკარგულება ძალაშია ხელმოწერის დღიდან.
4. ცაგერის მუნიციპალიტეტის გამგეობას 900 000 (ცხრაასი ათასი) ლარი შემდეგი პროექტების განსახორციელებლად.
 - ა) ქ. ცაგერში კოსტავასა და აღმაშენებლის ქუჩებზე და სოფელ ლაჯანაში მრავალბინიანი საცხოვრებელი სახელობის სახურავებისა და ფასადების შეკეთება;
 - ბ) ქ. ცაგერში და ქვ. ცარგერის ტერიტორიულ ერთეულში სანიაღვრე არხების მოწყობა;

- გ) მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე წყალსადენების მოწყობა-რეაბილიტაცია;
- დ) ქ. ცაგერის კანალიზაციის ქსელის შეკეთება;
- ე) ადგილობრივი მნიშვნელობის გზების მოვლა-შენახვა;
- ვ) სანაგვე ურნების და ნაგავზიდი მანქანის შეძენა;
- ზ) ქ. ცაგერის ქუჩებისა და სოფლის ცენტრების გარეშე განათების მოწოდება;
- თ) ლ. ასათიანის სახლ-მუზეუმის სარეაბილიტაციო სამუშაოები;
- ი) ლესინდის კლუბის შენობის აღდგენა;
- კ) ქ. ცარგერში სპორტული დარბაზის შენობის სარემონტო სამუშაოები;
- ლ) ქ. ცაგერში გალერეის შენობის მაღლივი ნაწილის სახურავის აღდგენა,
- მ) ორბელის ტერიტორიული ორგანოს შენობის სარემონტო სამუშაოები,
- ნ) ლასურიაშის ტერიტორიული ორგანოს შენობის სარემონტო სამუშაოები;
- ო) ტვიშის ტერიტორიული ორგანოს შენობის სარემონტო სამუშაოები;
- პ) სახანძრო-სამაშველო სამსახურის შენობის სახურავის აღდგენა.

პრემიერ-მინისტრი
გრიგოლ მგალობლიშვილი

დადგენილება №35

ქ. თბილისი 2009 წლის 20 იანვარი

საქართველოს რეგიონებში განსახორციელებელი პროექტების ფონდიდან ადგილობრივი თვითმმართველი ერთეულებისათვის თანხის გამოყოფის შესახებ.

1. „საქართველოს 2009 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-17 მუხლით გათვალისწინებული საქართველოს რეგიონებში განსახორციელებელი პროექტების ფონდიდან საქართველოს ფინანსთა სამინისტრომ ადგილობრივი თვითმმართველ ერთეულებს მათ შემადგენლობაში არსებულ ადმინისტრაციულ ერთეულებში სოციალურ-ეკონომიკური პროექტების განსახორციელებლად გამოუყოს 19 998 876 (ცხრამეტი მილიონ ცხრაას ოთხმოცდათვრამეტი ათას რვაას სამოცდათექვსმეტი) ლარი ამ განკარგულების დანართის შესაბამისად.
2. მუნიციპალიტეტის გამგეობა უზრუნველყონ პირველი პუნქტის იმხედვით გამოყოფილი თანხის წარმართვა გამგეობის რწმუნებულების მიერ წარმოდგენილი ადმინისტრაციულ ერთეულებში ინფრასტრუქტურის ობიექტების აღდგენა-

რეაბილიტაციის ან / და კეთილმოწყობის პირველი რიგის სამუშაოების დასაფინანსებლად. აუცილებლობის შემთხვევაში დასაშვებია გამოყოფილი თანხის გაერთიანება ადმინისტრაციულ ერთეულებში შემავალ დასახლებათა საერთო ინტრესების შესაბამისად.

3. განკარგულების შესრულების კონტროლი კომპეტენციის ფარგლებში განახორციელონ ადმინისტრაციულ-ტერიტორიულ ერთეულებში საქართველოს სახელმწიფო რწმუნებულებმა-გუბერნატორებმა, საქართველოს სახელმწიფო მინისტრმა რეგიონული მართვის საკითხებში დ. ტყეშელაშვილმა და საქართველოს ფინანსთა სამინისტრომ.

4. განკარგულება ძალაშია ხელმოწერის დღიდან.

პრემიერ-მინისტრი
გრიგოლ მგალობლიშვილი

ცაგერის მუნიციპალიტეტი

№	ტერიტორიული ორგანო	№	სოფელი
1	ქ. ცაგერი	1	ქ. ცაგერი
2	ტვიში	2	ტვიში
		3	ლახეფა
		4	ორხვი
		5	ქორენიში
3	ალბანა	6	ალბანა
		7	აჭარა
		8	ზოგოში
		9	ცაგერა
4	ლაილაში	10	ლაილაში
		11	თაბორი
		12	სურმუში
		13	ღუ
5	ღვრიში	14	ქვემო ღვრიში
		15	ზემო ღვრიში
		16	უცხერი
		17	ნასპერი
		18	სანორჩი
6	ნაკურალეში	19	ნაკურალეში
		20	ცხუჯუშერი
7	უსახელო	21	უსახელო
		22	ხოჭი
8	ორბელი	23	გაგულეხი
		24	ლაჭანა
		25	ორბელი
		26	კურცობი
		27	წილაშიერი
9	სპათაგორი	28	სპათაგორი
		29	ლეშკერა
		30	ლაცორია
10	საირმე	31	ზემო საირმე
		32	ქვემო საირმე
11	ჩხუტელი	33	ჩხუტელი
		34	ლასანა
		35	დოღურაში
12	ლახურიაში	36	ლასურიაში
		37	მახაში
		38	დებერი
		39	ლესინდი
13	აღვი	40	ქვემო აღვი
		41	ზემო აღვი
		42	შუა აღვი
		43	კენაში
14	ოყურეში	44	ოყურეში
15	ზუბი	45	ოფიტარა
		46	ზუბი
		47	ისუნდერი
		48	მახურა
16	წიფერჩი	49	ბარდნალა
		50	წიფერჩი
		51	ლარჩვალი
17	ჩქუმი	52	ჩქუმი
		53	ქულბაქი
18	ლუზვანო	54	ქვემო ლუზვანო
		55	ზემო ლუზვანო
		56	ზარაგულა
19	ქვემო ცარგერი	57	ქვემო ცარგერი
		58	ქალისტავი
		59	გვესო

პარალელური რეჟიმი-აღსაშენი მოქმედება

ჭადრაკი ლენხუმში ოდითგანვე იყო ცნობილი. მეცხრამეტე საუკუნის პირველი ნახევრიდან ჭადრაკის თამაში მიღებული იყო ლენხუმელ დიდგვაროვანთა ოჯახებში. შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ ამ საქმეში დიდი დამსახურება მიუძღვით სამეგრელოს უკანასკნელი მთავრის დავით დადიანის შვილებს ნიკოს და ანდრეას, რომელთაც საზაფხულო რეზიდენცია ჰქონდათ მურში, როგორც ცნობილია, ანდრეა საქვეყნოდ აღიარებული მოჭადრაკე იყო და დედასთან ერთად ხშირი ურთიერთობა ჰქონდა ლენხუმთან. შეიძლება გადაუჭარბებლად ითქვას, რომ ენკენობა, რომელიც ცაგერის ბაზრობის სახელით

იყო ცნობილი ჭაბუკი ლადო ასათიანის დროს ანუ დადიანის სახელთან არის დაკავშირებული. იმის საილუსტრაციოდ, რომ მეცხრამეტე საუკუნის ლენხუმში ჭადრაკის თამაში დიდი მოწონებით სარგებლობდა და საყოველთაოდ იყო მიღებული შესანიშნავ მასალას გვაწვდის კარგად ცნობილი ლენხუმელი კომპოზიტორი, მომღერალი და მკვლევარი შოთა ჩაკვეტაძე თავის შესანიშნავ წიგნში „სიმღერამ გითხრას“. წიგნის 68-ე გვერდზე დაბეჭდილია უნიკალური ფოტო ორი იმდროინდელი მოჭადრაკის გამოსახულებით. ერთი მათგანი გახლავთ ცნობილი უცხერელი თავადი ვარაღებულ ჩიქოვანი, ხოლო მეორე-

ინფინერი გიორგი ბებურიშვილი. ვარაღებულ ჩიქოვანის შთამომავალი ზურაბ ჩიქოვანი ცნობილი ექიმა და თბილისში მოღვაწეობს, მის სასახლეოდ უნთა ითქვას, რომ ეს ისტორიული მასალაც მის ოჯახურ არქივში აღმოჩნდა. ახლა გიორგი ბებურიშვილის შესახებ, ლენხუმში ყველამ იცის ბებურიშვილის წყარო, რომელიც ორპირში, ლაჯანურის ულამაზეს ხეობაში ორბელი-ალპანა ქუთაისის საავტომობილო გზის მახლობლად მორუხრუხებს და ათასობით ადამიანისათვის მოუკლავს წყურვილის გრძნობა. მაგრამ ბევრს უკვირს და ყველამ როდი იცის, საიდან მიიღო

წყარომ ბებურიშვილის სახელი, ამ საიდუმლოს გასაღებად შოთა ჩაკვეტაძის წიგნი იძლევა, საიდანაც ვგებულობთ, რომ მე-19 საუკუნის 70-იან წლებში ინფინერი გიორგი ბებურიშვილს გაუყვანია ქუთაისი-ონისა და ქუთაისი-ორბელის საავტომობილო გზები. სწორედ მას ეკუთვნის ორპირის ქარაფებში მორუხრუხე უკვდავების წყაროს აღმოჩენისა და კეთილმოწყობის პატივი. მაღლიერმა შთამომავლობამაც მართებულად დაანათლა წყაროს ამ ღვაწლმოსილი მამულიშვილის გვარი და ამით სამარადისოდ უკვდავო მისი სახელი.

ო. ჭაკვეტაძე

ვაჟა ჭაბუკიანის გახსენება

სულსა და თანამედროვეობაზე. როგორც პროფესიონალი, შეიძლება დაბეჯითებით ითქვას, რომ ეტალონი იყო ახალგაზრდა იურისტებისათვის. ვაჟას დიდხანს მოუხდა მუშაობა პროკურატურასა და სასამართლოში. ვინც ვაჟას იცნობდა, კარგად იცოდა, რომ ის კანონსა და კანონიერებას არ დაარღვევდა. ის იმდენად ჰუმანური ადამიანი იყო, რომ არაკეთილშესრულე რომ ჰყოლოდა, მის აზრს უთუოდ გაითვალისწინებდა და ანგარიშს გაუწევდა. მთავარი, არსებითი, რაც მას თავისი თანამედროვეებისაგან გამოარჩევდა, იყო კაცთმოყვარეობაზე დაფუძნებული უშუალო და და მოყვასის უსაზღვრო სიყვარული. იმ დიდი სამეგობროდან, რომელიც მასთან იყო დაახლოებული, ცოტამ თუ იცოდა, რომ ვაჟა ჭაბუკიანი გატაცებული იყო პოეზიით. იცოდა მრავალი ზეპირი გადმოცემა თავისი მშობლიური კუთხის შესახებ და წერდა შესანიშნავ ლექსებს, მისი ვრცელი ისტორიული პოემა, რომელიც ერთი დიდი ქართველის სახელოვან ცხოვრებასა და მოღვაწეობას ეძღვნება, ჯერ კიდევ არ გამოსულა დღის სინათლეზე. ვისაც ამ დიდი ეპიკური ნაწარმოების გაცნობის საშუალება მიეცემა, არ გაუ-

ჭირდება იმის წარმოდგენა, ვინ დაკარგა ლენხუმმა და სრულიად საქართველომ ვაჟა ჭაბუკიანის სახით. პირად ცხოვრებაში ვაჟა მეტად უპრეტენზიო და თავმდაბალი ადამიანი იყო. რა დამაფიქვბს მის ლამაზ სახეს და სიკეთით გაბრწყინებულ თაფლისფერ თვალებს, მართლაც ბუნების დიდ ცოდვად უნდა ჩაითვალოს, რომ ეს შესანიშნავი ადამიანი, ლენხუმის ნამდვილი კოლორიტი დღეს ჩვენს შორის აღარ არის. მუხთალობა ბედმა სიცოცხლე შევე დიდი გვემა მიაყვანა მის სხეულსა და სულს, სოფლის უმაღურობამ მძიმედ ტრავმირებული ვაჟა ფიზიკურად გატეხა, მაგრამ ღმერთმა გააძლიერა. გააძლიერა ახლობლებისა და მეგობრების უსაზღვრო სიყვარულმა და თანადგომამ. ვაგლას, რომ ბოლოს ყოვლის-შემძლე სიკვდილმა ვაჟა ჭაბუკიანსაც სძლია. მიმდინარე წლის იანვარში ეს ნათელი კაცი ზორციელად წავიდა ჩვენგან, მაგრამ დატოვა შესანიშნავი მემკლდე, შვილები და შვილიშვილები, რომლებიც, მეგობრებთან ერთად, მის სახელს, საქმესა და ხსოვნას დაეწევიან არასდროს მისცემენ ამინ!

ო. ჭაკვეტაძე

მილოცვები თამარ დავითულიანს და თენგიზ სილაგაძეს!

გილოცავთ ბედნიერებას. სიყვარული, სიხარული, ჯანმრთელობა და შვილთა სიმრავლე დაგბედებოდეთ! ღმერთი იყოს თქვენი შემწე და მფარველი. გაზეთი „ახალი ლენხუმის“ რედაქცია ***

თამარ დავითულიანს და თენგიზ სილაგაძეს!
გილოცავთ შეუღლებას!
ყოველივე კარგსა და საუკეთესოს გისურვებთ! იხარეთ და იმრავლეთ!
ცაგერის მუნიციპალიტეტის საკრებულო და გამგეობა. ***

მარიკა ბენდელიანს, გაბა ლარცულიანს გილოცავთ ბედნიერებას! სიყვარული და სიხარული ნუ მოგაკლავთ უფალმა ღმერთმა! ცაგერის მუნიციპალიტეტის საკრებულო და გამგეობა

ყოველივე
სიკეთეს

თუ მთელმა ერმა გამაზჯვრება აბ მდინდობა, მას მაყდონელიც ერ გაამაზჯვრდინებს.

კ. გამსახურდია

ერთი თავის გმირობში პეტელმს თავის სულსა და გულსა, თავის საცსა და მაგალითს.

თავისუფლების პოვნას სჯამს სამოქალაქო ცოდვისა.

მლიქვნელთა თათბირი აბც ერთ მეთეს აბ გამოს-ღვამია

მე საცაბთულოთ აბ მინასავს ჯერ ასეთი ცბემ-ლიმდამძალი და შიბრწული სულით სობცამდე.

როინ კობალიანის ხსოვნას

ჩვენში უკანასკნელი დღეების განმავლობაში იმდენი ტრაგედია მოხდა, კიდევ თუ შეგვადრწუნებდა რამე აღარ გვეგონა... შენმა გარდაცვალებამ კი შეგვძრა როინ! სინდისის, ნამუსის; პატიოსნებისა და სათნოების განსახიერებავ!

როინ კობალიანი დაიბადა 1962 წელს, 1995 წელს დაამთავრა თბილისის სულხან-საბა ორბელიანის სახელობის სახელმწიფო პედაგოგიური უნივერსიტეტი. 1986 წელს მუშაობდა დაიწყო ჩხუტელის საშუალო სკოლაში სახვითი ხელოვნებისა და ხაზების მასწავლებლად.

2007 წლის 1 იანვრიდან მუშაობდა ცაგერის სამხატვრო სკოლაში პედაგოგად, 1998 წელს სკოლის დირექტორის მოვალეობასაც ასრულებდა.

დადიოდა, დააბიჯებდა, სიკეთეს თესდა ირგვლივ, პატიოსნების კრეფო იყო, მოსწავლეებს მშვენიერებას აზიარებდა, მეგობრებს სითბოს უზნაილებდა, თავისი პაწაწინა შვილით ხარობდა, მაგრამ ტრაგიკულმა შემთხვევამ შეწყვიტა მისი ამქვეყნიური ცხოვრება, მგლოვიარედ დაგვტოვა ბავშვებიც, კოლეგებიც, მოხუცი დედა და ცოლ-შვილი.

შენთვის ვილოცებთ, იქ ყოფნას გაგაადვილებთ, მეტი რაღა შეგვიძლია გავიკეთოთ... შენ კი იქიდან მოგვეხმარე უშენობა რომ გადავიტანოთ.

ცაგერის სამხატვრო სკოლა

რედაქტორი თამარ დავითულიან	პასუხისმგებელი მდივანი მუხამედარ ბენელიანი	სარედაქციო კოლეგია: მეზა ყვირილიან მარიკა სვანიძე მეზა ბენდელიან	მისამართი: ცაგერი, რუსთაველის №47 პოზ: 899 951678	გაზეთი ამწეო, დაკაბადონდა და თეხიკური წესით დაიბეჭდა ქუთაისის შპს „ხომლი ენ“-ის სტამბაში ქ. ქუთაისი, ი. ჭავჭავაძის გამზ. №33 ტელ: 23711, 23499
----------------------------------	---	---	---	---